BESLUT MEDDELAT AV DOMSTOLENS ORDFÖRANDE
den 29 september 2000 *

I mål C-290/98,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiska rådgivarna C. Tufvesson och V. Kreuschitz, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Österrike, företrädd av C. Stix-Hackl, Gesandte, utrikesministeriet, och P. Erlacher, Ministerialrat vid samma ministerium, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Österrikes ambassad, 3, rue des Bains, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt EG-fördraget och enligt artiklarna 2 och 3.1, 3.5 och 3.6 i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 166, s. 77; svensk specialutgåva, område 10, volym 1, s. 68) genom att

— begränsa det förbud mot penningtvätt som återfinns i 165 § i Strafgesetzbuch till belopp som överstiger 100 000 ATS,

— föreskriva att kunder som öppnar ett värdepapperskonto är skyldiga att legitimera sig först från och med den 1 augusti 1996, och inte från och med den 1 januari 1994,

— inte föreskriva att kunden skall legitimera sig i samband med varje transaktion som utförs till eller från ett befintligt värdepapperskonto utan endast i 40 § femte stycket i Bankwesengesetz föreskriva att kundens identitet skall fastställas enbart i samband med mottagande och förvärv av värdepapper avsedda för ett värdepapperskonto,

— inte föreskriva att kunden från och med den 1 januari 1994 skall legitimera sig i samband med öppnandet av ett sparkonto,

— inte föreskriva att kunden skall legitimera sig i samband med varje transaktion avseende ett sparkonto, oavsett om kontot har öppnats före eller efter den 1 januari 1994.

meddelar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

1 Kommissionen har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 28 juli 1998, i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och enligt artiklarna 2 och 3.1, 3.5 och 3.6 i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 166, s. 77; svensk specialutgåva, område 10, volym 1, s. 68) genom att

— begränsa det förbud mot penningtvätt som återfinns i 165 § i Strafgesetzbuch till belopp som överstiger 100 000 ATS,

— föreskriva att kunder som öppnar ett värdepapperskonto är skyldiga att legitimera sig först från och med den 1 augusti 1996, och inte från och med den 1 januari 1994 (då avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet trädde i kraft),

— inte föreskriva att kunden skall legitimera sig i samband med varje transaktion som utförs till eller från ett befintligt värdepapperskonto utan endast i 40 § femte stycket i Bankwesengesetz föreskriva att kundens identitet skall fastställas enbart i samband med mottagande och förvärv av värdepapper avsedda för ett värdepapperskonto,

— inte föreskriva att kunden från och med den 1 januari 1994 skall legitimera sig i samband med öppnandet av ett sparkonto,

— inte föreskriva att kunden skall legitimera sig i samband med varje transaktion avseende ett sparkonto, oavsett om kontot har öppnats före eller efter den 1 januari 1994.

2 Kommissionen har, genom skrivelse som inkom till domstolens kansli den 19 juli 2000, i enlighet med artikel 78 i rättegångsreglerna uppgivit att den återkallar sin talan och i enlighet med artikel 69.5 första stycket i samma rättegångsregler yrkat att Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

3 Genom skrivelse, som inkom till domstolens kansli den 21 augusti 2000, har Republiken Österrike noterat att kommissionen har återkallat sin talan samt upplyst domstolen om att medlemsstaten i fråga inte anser det nödvändigt att inkomma med yttrande angående kommissionens beslut att återkalla sin talan.

4 Vid sådant förhållande finns det skäl att avskriva förevarande mål.

5 Enligt artikel 69.5 första stycket i rättegångsreglerna skall part som återkallar sin talan förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om den andra parten har yrkat detta i yttrande angående återkallelsen. På begäran av den part som återkallar sin talan skall emellertid kostnaderna bäras av den andra parten, om det anses skäligt på grund av dennes uppträdande.

6 I förevarande mål var kommissionens beslut att väcka talan samt dess senare beslut att återkalla talan en följd av Republiken Österrikes uppträdande, då ifrågavarande medlemsstat endast efter det att talan hade väckts har vidtagit nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser.

7 Domstolen finner således skäl att förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) Mål C-290/98 avskrivs.

2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 29 september 2000

R. Grass
Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias
Ordförande